

NIEŻĄDNY (1) ai

nieżądny, [nieżądzien].

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

[comp nieżądni(e)jszy].

sg m [N nieżądzien, nieżądniejszy. ◇ I nieżądnym.] ◇ V nieżądny. ◇ [pl N m an nieżądni (cum sb wilcy).]

Sł stp brak, Cn: nieżadny (prawdopodobnie błędnie zamiast: nieżądny), Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Niepożądany, niechciany; niemiły, obmierzły; inoptabilis, non expetitus Cn: TRzęście się á łzukaycie narodzie nie żądny [gens non desiderabilis]. BudBib Soph 2/1.

[nieżądny komu: Ale záfyę okrucieństwo á fregość páná nie żądnym á mierzionym czyni Bogu y ludziom [...] y Iáłtrząb nam nieżądzien że ząwždy walczy/ także y wilci nam nie żądni że bydło wftawicznie gonia á morduią. LorichKosz 137 (Linde).]

[Szereg: »nieżądny, (a) mierziony«: LorichKosz 137 (Linde); Bo tákowy człowiek o ktore^{go} dobroci álbo fprawiedliwości ludzie nic nietrzymáią/ imci ieft przewrotnieyfy á chytrfy/ tymci bywa nie żądnieyfy/ mierzieńfy y v wftykich podeyrzánfy. CiceroKosz 102 (Linde).]

Synonimy: mierziony, niemiły, niepożądliwy, niezyczliwy, obmierzły, przemierzły.

Cf **BEŻĄDNY, ŻĄDNY**